

Winther: Jeg vil mod den ærede Ministers Ytringer bemærke, at det forekommer mig, at han ikke med Rette kan drage en Analogi mellem disse to Forhold, som han bragte paa Dmtale, nemlig Veivæsenet og Sandflugtens Dæmpning. Det forekommer mig, at Staten har sat sig i et andet og mere direct indgribende Forhold til Sandflugtens Dæmpning og den dermed forbundne Plantning i Klitterne, medens Hensigten med denne Lov netop er at give Communerne Bestyrelsen af Veivæsenet, ligesom ogsaa Communerne heretter skulle betale Udgifterne til Veivæsenet i det Hele taget. Altsaa, den Omstændighed, at der i Sandflugtsdæmpningsloven er blevet bevilget 6000 Rb. til at lønne en Overklitinspecteur og Klitfogder med, kan ikke, forekommer det mig, anses som Hjemmel for eller som Grund til her at bevilge disse 4000 Rb., som ere foreslaaede af Udvalget til en Overveiinspecteur. Med Hensyn til Amtmændenes Overtillshn. med Veivæsenet i deres Amter skal jeg bemærke, hvad jeg ogsaa tidligere har nævnt, og hvad der ogsaa staaer i Loven selv, at disse faae Meddelelse om de væsentlige Ulemper ved Veiene gennem Politimesteren, og den Omstændighed, at Amtmanden er Medlem af Amtsraadet, kan ikke længer paaberaabes her. Jeg har idetmindste endnu bestandig det Haab, at det vil lykkes at faae Amtmanden til ikke at være Medlem af Amtsraadet paa den Maade, at han er stemmegivende i samme, og jeg antager, at det vil skee, som der blev ytret Dnsse om igaar, at Communalloven vil komme til at foreligge her til Behandling, inden denne Lov behandles endeligt i Folkethinget. Jeg skal da, hvis ingen Anden stiller Forslag derom — der er maaskee allerede stillet Forslag derom; det har jeg ikke lagt Mærke til, der er jo stillet saamange Forslag til Communalloven —, bewirke, at der i ethvert Tilfælde bliver forelagt Thinget det Spørgsmaal, om Amtmanden skal være besluttende Medlem af Amtsraadet eller ikke. Jeg antager, at han ikke bør være Andet end Statens Tilsynsmand i Amtsraadet, og at

han altsaa ikke bør have Stemme deri, og skal dette mit Dnsse blive oplyst, vilde den Grund falde bort, som den ærede Minister anførte imod det, jeg havde sagt, at man kunde lade Amtmændenes Overtillshn. være nok. Den ærede Minister lagde maaskee aldeles ikke Mærke til, at jeg antydede et andet Hjælpemiddel, som Ministeriet havde, det nemlig, at det kunde udsende en sagkyndig Mand, hvergang der forelaa et bestemt Tilfælde, hvori det var nødvendigt at faae en technisk kyndig Mand's Erklæring om en Veis Tilstand, og de dertil medgaaende Penge, som maatte forlanges paa en Tillægsbevilling, antager jeg, at der aldrig vilde være Tale om fra Thingets Side at nægte, naar det var oplyst, at der virkelig var Grund til at udsende en saadan Mand. Forøvrigt ligger der jo i Loven selv, som den ærede Minister berørte, en Grund til denne Foranstaltning, til dette Tilfyns Udførelse paa denne Maade, nemlig den, at man overleverer Amterne et saa kostbart Activ. Dette er et Punkt, som hyderligere viser, at man ikke med Grund kan paaberaabe sig Afgjørelsen ved Sandflugtsdæmpningsloven ligeoverfor det Tilfælde, her er under Dmtale. Da det er blevet mig bekendt, at der findes en Misforstaaelse Sted hos enkelte Medlemmer med Hensyn til, hvorledes de skulle stille sig til disse 3 foreliggende Forslag, som angaae dette Punkt, om en Overveiinspecteur for Veiene, om Lønning til en saadan eller en rund Sum i samme Anledning, eller en Forhøielse efter Underænderingsforslaget, idet Nogle mene, at naar man stemte imod Forslaget under Nr. 36 om at bevilge en rund Sum af 4,000 Rb. aarligt, saa skulde Overveiinspectorenrembedet derved være slaaet fast, skal jeg bemærke, at naar der bliver stemt over et Underænderingsforslag til en Paragraph, og dette forkastes, saa skal der stemmes over selve Paragraphen, og det staaer altsaa frit for, naar Underænderingsforslaget er forkastet, saa at forkaste selve Paragraphen. Jeg gjør ikke opmærksom herpaa for Thingets ærede Medlemmers Skyld i Almindelighed; men da det er blevet mig